

Af Kristian Pihl Lorentzen, Hermelinvej 4, Ans
MF og trafikordfører for Venstre

Fart med fornuft

Love og regler skal holdes. Det gælder også for fartgrænser. Alligevel er der gode saglige grunde til at kritisere den strategi for fartkontrol, som regeringen er slået ind på. Ingen kan være uenig i, at høj fart sammen med uopmærksomhed i bilen samt påvirkning af spiritus og narko er skyld i alvorlige ulykker. Vi skal derfor tage udgangspunkt i, at det overordnede mål med politiets fartkontrol er at redde menneskeliv og undgå alvorlige ulykker. På denne baggrund er det komplet forfejlet, at regeringen har valgt at øge antallet af politibemandede fotovogne fra 25 til 100 samtidig med, at der i de kommende år er budgetteret på finansloven med gigantiske indtægter fra fartbøder. På et tidligere åbent samråd med justitsministeren kom det frem, at det faktisk var Finansministeriet, som bad Justitsministeriet om at øge antallet af fotovogne helt op til 100. Det siger meget om, at vognenes funktion snarere er at være effektive statslige pengemaskiner. Og at hensynet til at redde liv ikke var det primære. Transportudvalget besøgte Sverige i 2013, hvor vi fik indsigt i en genial strategi for fartkontrol. I Sverige opsætter man ubemandede kameraer – også kaldet stærekasser – på alle konstaterede farlige steder i trafikken. Kameraerne ledsages af tydelig skiltning med gældende fartgrænse og at der her udføres fartkontrol. Det har ikke givet så mange penge i kassen, men er til gengæld en stor succes med hensyn til at redde menneskeliv. Stærekasserne skal selvsagt suppleres med lejlighedsvis fartkontroller andre steder i trafikken, så der ikke opstår lovløshed. Men den absolutte tyngde ligger på de farlige steder, hvor for hurtig fart automatisk udløser en velfortjent bøde. En anden markant fordel ved den svenske model er, at dygtige og veluddannede politifolk ikke beordres til at sidde på lur i en fartfælde for at skovle penge ind til statskassen. Jeg anslår, at de 100 nye fotovogne i Danmark lægger beslag på omkring 200 politibetjente, der i stedet kunne indsættes i kampen mod kriminelle bander, hjemmørvere, voldsmænd og indbrudstyve – og dermed styrke borgernes tryghed. Det er også dybt forkasteligt, at regeringen sammen med venstrefløjens har gennemtrumfet, at det nu er ejeren af et køretøj, der får tilsendt fartbøden. Det bør naturligvis altid være føreren af et køretøj, der stilles direkte til ansvar for ulovlig adfærd i trafikken. Afslutningsvis kan jeg med glæde oplyse, at Venstre sammen med andre blå partier er klar til at gennemføre konkrete forslag med overskriften "Fart med fornuft". Vi skal have styrket trafikanternes respekt for fartgrænserne ved, at de varieres mere ud fra de konkrete forhold. Eksempelvis kan man sagtens indføre 90 km/t på lange landeveje med gode oversigtsforhold. Og 100 km/t på sikre motorvejsstrækninger. Og 130 km/t på flere sikre motorvejsstrækninger. Øget grundlæggende respekt for rimelige fartgrænser styrker i sidste ende trafikmoralen og trafiksikkerheden. Der er altså brug for en helt anden tilgang, end regeringens ukloge satsning på statslige pengemaskiner.